

Theodor Meron

Predsjednik

Ujedinjene nacije Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju

Churchillplein 1 2517 JW

Hag

Holandija

Poštovani predsjedniče Meron:

Ovim pismom izrazavam izuzetnu zabrinutost u vezi MKSJ sudjenja gospodinu Radovanu Karadžiću, naročito u pogledu uklanjanja Višegrada i drugih opština iz optužnice.

Otprilike prije godinu dana, 11. jula 2013 Žalbeno vijeće je poništilo zaključke Pretresnog vijeća u oslobađajućoj presudi gospodinu Karadžiću za genocid u općinama navedenim u Tački 1 optužnice, i potvrdilo optuzbe protiv gospodina Karadžića iz Tačke 1. [1]

Žalbeno vijeće je konstatovalo da "izjave u zapisniku ... ukazuju na to da je Karadžić imao genocidnu namjeru. Na primjer, navodi se da je gospodin Karadžić rekao da mu je cilj bio da se riješi neprijatelja u našoj kući, Hrvata i Muslimana, i da ne zeli biti u istoj državi sa njima [više] "i d a ce , ako počne rat u Bosni, Muslimani nestati i biti uništeni. " [2]

Dakle, vraćanjem na prvobitnu optužbu po Tački 1, izgledalo je da će gospodin Karadžić biti tuzen za zločin genocida počinjen u općinama kao što su Prijedor i Višegrad, i da , kroz pravni proces, postoji mogućnost presude za genocid po Tački 1.

Osim toga, vraćanjem na Tacku 1. u kojoj se optuzuje za genocid je veoma značajno, jer, kao što je sazeo u obrazloženju Presude Žalbenog vijeća , " u slučajevima koji se odnose na događaje u periodu od 31. marta 1992 do 31. decembra 1992, u nekim općinama Bosne i Hercegovine koje su "bosanski Srbi proglasili svojom teritorijom " [3] Drugim riječima, područje", koje su bosanski Srbi proglasili svojom teritorijom " "nije ništa drugo nego teritorija koja je poznata kao" Republika Srpska. "Prema tome, u slučaju da se donese presuda za odgovornost za izvršeni zlocin genocida po Tački 1, to će potvrditi da je genocid počinjen ne samo u Srebrenici , i da se genocidna namjera gospodina Karadžića odnosila na citavu teritoriju Republike Srpske. Izuzetno važne implikacije ove presude bi potvrdile da je Republika Srpska genocidna tvorevina i da su njene teritorije osigurane genocidnim zločinima. [4]

Međutim – ono što me zabrinjava - prema Odluci Pretresnog vijeća od 8. Oktobra 2009 u vezi smanjenja obima optužnice u predmetu Karadžić, smanjenje je navodno dizajnirano kako bi se osiguralo da suđenje bude "fer i ekspeditivno, "" Tužilaštvo je predložilo da se potpuno uklone **osam** općina u postupku izvođenja dokaza. "[5] Općine koje su uklonjene iz optužnice su: Bosanski Petrovac, Kalinovik, Kotor Varoš, i Višegrad. Uklanjanje ovih općina iz optužnice je učinjeno povlačenjem linija preko njihovih naziva , odnosno "precrtano" je ime svake od odabranih opština.

U ovoj odluci Sud je naveo da je "isključenje dokaza koji se odnose na ova mjesta zločina ili incidenata ne znaci da se sugerise da s u optužbe manjeg značaja od drugih." [6] Međutim, "precrtavanjem" Višegrada, i uklanjanjem općine iz optužnice izgleda da sami sebi direktno kontriraju odnosno vlastitoj predhodnoj odluci Suda u odnosu na zločine počinjene u njemu. U svom obrazloženju presude za Milana Lukića i Sredoja Lukića od 20. jula 2009 u vezi zločina počinjenim u Višegradu, sudija Robinson je izjavio:

"Spaljivanja živih ljudi u Pionirskoj ulici [Juni 14, 1992] i Bikavcu [27 juni 1992] predstavljaju najgora neljudska djela koje jedna osoba može nanijeti drugima. U svojoj predugoj, tužnoj i ogavnoj povijesti nehumanosti čovjeka prema čovjeku, spaljivanja živih ljudi u Pionirskoj ulici i na Bikavcu moraju se rangirati kao najgora zlodjela. Na kraju dvadesetog stoljeća, stoljeća u znaku rata i krvoprolića kolosalnih razmjera, ti strašni događaji ukazuju na besosjecajnu okrutnost nasilnog spaljivanja živih ljudi, sa definisanim očitim predumišljajem i proračunatoscu, koji potvrđuju brutalnost teranja ljudi kao stoke, u zamku uhvacenih, zaključavanje žrtve u dvije kuće, i tako bespomoćne izložili paklu, onoj stepeni boli i patnje koju preživljavaju samo žrtve koje se spaljene žive. Ovakvom neizmjernom okrutnoscu obezbjeđivalo se i brisanje svih tragova pojedinačnih žrtava koje mogu povećati težinu ovakvim zločinima." [7]

Nakon pročitane izjave sudije Robinsona, i, nakon što sam bio očevidac ekshumacije posmrtnih ostataka žrtava iz Višegrada u ljeto 2010, kada sam u pratnji Bosanskog Instituta za nestale osobe i Međunarodne komisije za nestale osobe, u toku svog rada, ne bih nikad ni pomislio da je u interesu pravde da se iz optužnice ukloni Višegrad i zločini počinjeni u njemu.

U vašem nedavnom obraćanju Vijeću sigurnosti UN-a, vi ste se osvrnuli na raspon očekivanja i implikacija koje imaju odluke MKSJ-a u na pravdu, mir i **izmirenje**. [8] Zapravo, vaša promisljena refleksija postavlja pitanje kakve posljedice djelovanje Suda (ili nedjelovanje) mogu imati na određene percepcije. Čini se, zapravo, u ovom kontekstu, da će odsustvo osude za genocid u Prijedoru i odsustvo optužbe za genocid u Višegradu ohrabriti većinu Bosanskih Srba u tim općinama da mogu poricati zločine koji su počinjeni i da mogu sprecavati komemoracije ucinjenih zlodjela.

U Prijedoru, na primjer, preživjelima je zabranjeno da koriste termin "genocid" na javnim skupovima, a osim toga, zabranjeno je podizanje spomenika posvjecenim žrtvama. U Višegradu, vlasti su zaprijetile da će uništiti ili ukloniti spomenik žrtvama na privatnom muslimanskom groblju. Zatim, 23. januara 2014, vlasti su nasilno ušle u groblje i otklonile riječ "genocid", sa spomenika. Moglo bi se reći da je općina u kojoj dominiraju Bosanski Srba "precrtala" ili "izbrisala" termin "genocid" sa spomenika, na isti način kao što je Višegrad precrtan u "optužnici Tužilaštva". Namjera je bila razlicita a rezultat je isti.

2006 lokalna uprava u Prijedoru je efikasno spriječila postavljanje spomen obilježja u "Bijelu kuću" zgradu koja je dio logora Omarska. 1. decembra 2005 ArcelorMittal, trenutni vlasnik kompleksa rudnika Omarska se zapravo slozio da se instalira spomen obilježje i ponudili su finansijsku podršku, ali je uprava Prijedora pružila otpor i sprecila njeno instaliranje.

U međuvremenu, ne bi trebalo da promakne našoj pažnji da su memorijali počinioćima zlocina podignuti u Trnopolju (Prijedor), i Višegradu, a nedavno je podignuta spomen-ploča u čast zapovjednika Ratka Mladića, u brdima iznad Sarajeva.

Stoga, u slučaju da optužba gospodina Karadžića preraste u osudu za genocid u Tački 1 u navedenim opštinama, imperativ je, u interesu pravde, da presuda Suda sadrži jasnu izjavu da se osuda za genocid koji se odnosi na grupu odabranih opština (opštine koje su ostale u optužnici), u svojoj suštini, i istini, ta presuda za genocid po Tački 1 za genocidnu namjeru odnosi i na citavo područje ", koje su Bosanski Srbi proglasili svojom teritorijom."

Ako se takva izjava uključi u presudu Suda, onda će one općine koje su samovoljno uklonjene iz optužnice biti opet upisane u esencijalni obim osude, čin uključivanja bi ispoštovao i odnosio bi se na sveobuhvatno stradanje do kojeg je došlo u citavoj Republici Srpskoj kao rezultat genocidne namjere sveobuhvatnog zajedničkog zločinačkog poduhvata njenih osnivaca.

Hvala vam na razmatranju.

S poštovanjem,

David Pettigrew, PhD

Profesor Filozofskog, Southern Connecticut State University,

Upravni odbor, Yale University genocida Studies Program,

Međunarodni tim stručnjaka Instituta za istraživanje genocida, Kanada,

Član Odbora, Bosanski American instituta za genocid i obrazovanje, Chicago, IL, USA

Uz odobrenje:

Sanja Seferović-Drnovšek, J.D., M.Ed.,

Predsjednica, Bosanski American instituta za genocid i obrazovanje (BAGI)

Član, Illinois Komisije za holokaust i genocid;

Prof Emir Ramić, predsjednik,

Institut za istraživanje genocida Kanada (IRGC);

Prof dr Rasim Muratović, direktor,

Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu;

Satko Mujagić, Udruženje za žrtve i svjedoke genocida (i zatočenik logora Omarska i Manjača koncentracionim logorima);

Ajla Delkić, izvršni direktor,

Savjetodavno vijeće za Bosnu i Hercegovinu;

Bakira Hasečić, predsjednica,

Udruženje žena žrtava rata;

Selena Seferović, direktor, Bosanski Biblioteka Chicago;

Prof.dr. Senadin Lavić, predsjednik,

Bošnjačke kulturne zajednice, "Renaissance";

Hamdija Čustović, predsjednik,

Kongres Bošnjaka Sjeverne Amerike (KBSA);

Dr Hariz Halilović, viši predavač,

Ured potpredsjednika Provosti (učenja i podučavanja),

Monash University, Victoria, Australija;

Anes Džunuzović, Udruženje "Mladi Muslimani",

Mr sc. Sedad Bešlija, Aktivna Bošnjačka Mreza

bilješke

1. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju, Presuda Sažetak, Karadžić (IT-95-SI18-AR98bis.I), Žalbeno vijeće, 11 jul 2013, pristupljeno 27. juni 2014. http://www.icty.org/x/cases/karadzic/acjug/en/130711_judgement_summary_rule98bis.pdf

2.. Ibid. Presuda Sažetak nastavlja: "Dokazi u zapisniku također ukazuje na to da su drugi visoko rangirani članovi rukovodstva bosanskih Srba, bili navodno pripadnici udruženog zločinačkog poduhvata [udruženog zločinačkog poduhvata], imali genocidnu namjeru. Na primjer, u raspravi bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata, navodi se Ratko Mladić ("Mladić"), komandant Vojske Glavnog štaba Republike Srpske, da je rekao da a nije briga ako ce u potpunosti nestati' ".

3.. Ibid.,autorov komentar.

4. Kada se odnosi na ciljeve sveobuhvatnog zajedničkog zločinačkog poduzeća, u kojem je gospodin Karadžić bio ključni član, optužba tvrdi, u § 6, da je "Njihov cilj bio trajno uklanjanje bosanskih Muslimana i bosanskih Hrvata na sta su bosanskih Srba-polagali pravo. "Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, Tužilaštva Označeno-Up optužnice, Karadžić (IT-95-5/18-PT), Pretresno vijeće III, 19. oktobra 2009 http://www.icty.org/x/cases/karadzic/ind/en/markedup_indictment_091019.pdf

5. Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju, Odluka o primjeni pravila 73bis, Karadžić (IT-95-5/18-PT), Pretresno vijeće, 8. oktobar 2009. Opštine uklonjene u cijelosti iz optužnice su Bosanska Krupa, Bosanski Petrovac, Čajniče, Donji Vakuf, Ilijaš, Kalinovik, Kotor Varoš, i Višegrad.

<http://www.icty.org/x/cases/karadzic/tdec/en/091008.pdf>

6.. Ibid. autorov komentar.

. 7. Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, presuda Sažetak, Milan Lukić i Sredoje Lukić (IT-98-32/1-T) "Višegrad", Pretresno vijeće III, 20 jul 2009, pristupljeno 27 juni 2014 http://www.icty.org/x/cases/milan_lukic_sredoje_lukic/tjug/en/090720_judg_summary_en.pdf

8. Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju "Adresirano Vijeću sigurnosti UN-a sudija Theodor Meron predsjednik, Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju , Mehanizam za Međunarodni krivični tribunal", 5 juni 2014, pristupljeno 27. Jun 2014.

http://www.icty.org/x/file/Press/Statements%20and%20Speeches/President/140605_